

عنوان مقاله:

برسی راندمان برداشت مکانیکی زیتون در استان گلستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی مکانیزاسیون و فناوری های نوین در کشاورزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین گل چین - دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیک بیوسیستم دانشگاه علوم کشاورزی گرگان

علی اصغری - استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

محمد حسین رزاقی - کارشناس مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

خلاصه مقاله:

استان گلستان از لحاظ سطح زیر کشت و تولید زیتون به ترتیب مقام سوم و ششم کشور را داراست. در سالهای گذشته به دلیل عدم مدیریت ارقام مختلفی در باغات کشت گردیده است. این موضوع مدیریت باغات را با مشکل مواجه نموده است. یکی از این مشکلات برداشت محصول میباشد. هماکنون برداشت زیتون با کارگر و با استفاده از چوب صورت میگیرد، لیکن در صورت بارور شدن کلیه باغات برداشت به مهمترین مشکل باغداران تبدیل خواهد شد. از اینرو گستردگی باغات، تنوع ارقام در یک باغ، کمبود کارگر در زمان برداشت، هزینه ی بالای عملیات برداشت زیتون و ضرورت برداشت به موقع محصول، استفاده از ابزار مکانیکی را ضروری میسازد. از اینرو، آزمایشی در سه سطح رقم (ماری، والانولیا، زرد) و سه سطح روش برداشت (برداشت دستی با چوب، برداشت با شاخه گیر دستگاه شیکر، برداشت با شانه پلاستیکی ضربه زن دستگاه شیکر) و سه تکرار در قالب طرح کترهای خرد شده در پاییز 1394 در یکی از باغات شهرستان رامیان صورت گرفت. نتایج نشان داد راندمان برداشت رقم ماری با 80/4 درصد به طور معنیداری P0/01 از ارقام دیگر بیشتر بود. برداشت با شیکر شانه های ضربه زن بهترین روش از لحاظ درصد میوه برداشت شده (با راندمان برداشت 87 درصد) بود که دارای اختلاف معنیدار آماری با روش برداشت مکانیکی با استفاده از شاخه گیر در سطح یک درصد داشت. بیشترین و کمترین میوه باقیمانده روی درخت به ترتیب با 34/87 و 19/64 درصد مربوط به رقم والانولیا ماری بوده است. روش برداشت شیکر شانه های ضربه زن و شیکر شاخه گیر به ترتیب با باقی گذاشتن 12/29 و 52/80 درصد میوه باقیمانده بر روی درخت کمترین و بیشترین مقدار این صفت را داشته اند.

کلمات کلیدی:

برداشت زیتون، راندمان برداشت، ارقام زیتون، روشهای برداشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533498>

